

Odvolanie podané 22. júla 2021: Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA, Engie SA proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá rozšírená komora) z 12. mája 2021 v spojených veciach T-516/18 a T-525/18, Luxemburské veľkovojsvodstvo a Engie Global LNG Holding a i./Komisia

(Vec C-454/21 P)

(2021/C 382/27)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaťky: Engie Global LNG Holding Sàrl, Engie Invest International SA, Engie SA (v zastúpení: C. Rydzinski, B Le Bret, M. Struys, F. Pili, avocats)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateliiek

Odvolaťky navrhujú, aby Súdny dvor:

- vyhlásil toto odvolanie za prípustné a dôvodné,
- zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 12. mája 2021 v spojených veciach T-516/18 a T-525/18, Luxembursko a Engie Global LNG Holding a i./Komisia,
- s konečnou platnosťou rozhodol o veci samej v súlade s článkom 61 Štatútu Súdneho dvora a v prvom rade vyhovel návrhom podaným spoločnosťou Engie v prvostupňovom konaní, alebo subsidiárne zrušil článok 2 rozhodnutia Komisie (EÚ) 2019/421 z 20. júna 2018 o štátnej pomoci SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN), ktorú poskytlo Luxembursko spoločnosti Engie (Ú. v. EÚ L 78, 2019, s. 1),
- subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Engie Global LNG Holding, Engie Invest International a Engie na podporu svojho odvolania uvádzajú tri odvolacie dôvody.

Podľa odvolateliiek sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia a skreslil skutkový stav pri definícii zúženého referenčného rámca, keď (i) vylúčil smernicu o materských a dcérskych spoločnostiach z definície tohto referenčného rámca, (ii) vytvoril súvislosť medzi článkami 164 a 166 zákona o dani z príjmu v Luxembursku, (iii) konštatoval, že prirážky z úveru ZORA predstavujú poskytovanie výhod a (iv) usúdil, že dotknuté záväzné daňové stanoviská priznávajú selektívnu výhodu.

Všeobecný súd sa okrem toho dopustil nesprávneho právneho posúdenia a skreslil skutkový stav pri zobrazení existencie selektívnej výhody z hľadiska luxemburských právnych predpisov týkajúcich sa zneužívania práva, a to (i) pokiaľ ide o prijatý referenčný rámec, (ii) o zistenie selektívnej výhody a (iii) o výklad luxemburského práva.

V dôsledku prvého a druhého odvolacieho dôvodu odvolateľky dospeli k záveru, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zamietol tvrdenia, ktoré odvolateľky rozvinuli v rámci žaloby o neplatnosť, pokiaľ ide o obmedzenú právomoc Komisie na základe článkov 2, 3, 4 a 5 ZFEÚ týkajúcich sa rozdelenia právomocí medzi Európskou úniou a členskými štátmi v spojení s článkami 113 až 117 ZFEÚ.

Nakoniec vymáhanie pomoci nariadené Všeobecným súdom je v rozpore so zásadou právnej istoty a legitímnej dôvery.